

Vi mente dengang som i dag, at man i stedet burde inddrage kommunerne i arbejdet. Og jeg vil derfor gerne sige, at det er glædeligt, at vi her i dag ved behandlingen af L 134 kan konstatere, at disse afsnit er taget ud af forslaget; det er vi meget tilfredse med. Vi skulle nok have gjort det allerede dengang; det kunne Venstre ikke komme igennem med, men jeg er glad for, at vi i dag får det gjort, for det er vigtigt at få kommunerne med ind i det arbejde.

Det forslag, som så ligger nu, drejer sig altså særlig om VVM-regler. Jeg vil gerne sige, at overordnet er Venstre også tilhænger af en VVM-vurdering. Vi finder, at der skal være et sæt overordnede spilleregler på miljøområdet, og vi finder ligeledes, at det er vigtigt, at man selvfølgelig løbende vurderer større anlægs betydning for miljøet.

Men det er også lige så klart, at der skal være en klar afgrænsning af, hvilke anlæg der skal VVM-vurderes. Vi ved, at det i dag giver stor debat ude omkring omkring de anlæg, der skal VVM-vurderes.

Forslaget her er så en udbygning af regler på området, og der står i forslaget, at det tager sigte på at skaffe de nødvendige hjemler i planloven til at gennemføre Rådets direktiv om ændring af direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Det kan være svært at gennemskue blot ved en læsning af forslaget. Men det er helt sikkert, at vi i udvalget vil afprøve, om alle de nye bestemmelser er nødvendige af hensyn til direktivet. Vi er ikke helt overbevist, men nu får vi se.

Vi vil i hvert fald allerede nu anmelde, at vi gerne vil have en drøftelse af, om ikke det var en god idé at følge EU-direktiverne og så anvende stipladsprincipperne i stedet for dyreenhedsprincippet, og dermed kunne man så implementere antallet af stipladser direkte fra EU-direktiverne. Den drøftelse vil vi gerne have.

Vi har i øvrigt noteret os, at Amtsrådsforeningen i sit høringssvar opfordrer til, at reglerne for VVM-vurdering snarest implementeres som procedureregler i de relevante love. Det sker med baggrund i, at Amtsrådsforeningen mener, at det skaber forvirring, at stadig flere anlæg skal behandles efter ét regelsæt i planloven og et andet i miljøbeskyttelsesloven eller andre love, idet reglerne griber ind i hinanden. Og ikke mindst klagerreglerne, skriver man, bliver uforståelige for borgerne.

Også det argument vil vi gerne høre ministerens kommentar til, om det er ændret heri nu.

Endelig fremfører Amtsrådsforeningen også, at der er behov for en nærmere vurdering af de konsekvenser, der følger af at indføre VVM-pligt med tilbagevirkende kraft. Det gælder i de tilfælde, hvor eksisterende byggeri i medfør af en godkendt lokalplan bortfalder som følge af en VVM-vurdering; det er især spørgsmålet om et eventuelt erstatningskrav og i givet fald, hvem der skal betale den erstatning. Det er også et synspunkt, som Byggesocietetet fremkommer med. Også det vil vi godt høre ministerens svar på.

Og så rejser det en række konkrete spørgsmål: Kan ministeren bekræfte, at kvægbruget holdes uden for godkendelsen? Vil ministeren bekræfte, at et amt uden videre kan afslå – vi er nødt til at spørge hertil – en VVM-godkendelse med henvisning til, at anlægget er miljømæssigt uforsvarligt, uden at der i øvrigt foreligger den nødvendige dokumentation herfor? Hvad er det, der skal til?

Og så er der megen bekymring for os at hente i, at forslaget sandsynligvis vil medføre mere bureaukrati og længere sagsbehandling. Synspunktet fremføres jo af Naturklagenævnets formand – en central figur i den her sammenhæng. I Naturklagenævnets høringssvar hedder det, at under hensyn til, at VVM-spørgsmål allerede i dag er genstand for udtalt interesse og giver anledning til en del klagesager, som ofte er særdeles komplicerede, må de nye bestemmelser påregnes at kræve yderligere ressourcer til nævnets sekretariat. Og dér spørger man så om: Vil man bevilge det? Vil man omrokere det? Vores spørgsmål er kun, at hvis man kan slutte omvendt af Naturklagenævnets formands udtalelser, så vil vi jo altså få en endnu længere sagsbehandlingstid, for han forudser hundredvis af nye sager i Naturklagenævnet.

Vi vil ikke være med til en længere sagsbehandling; derfor vil vi gerne høre ministeren, hvad ministeren vil gøre ved det her problem; om der vil blive tilført flere ressourcer til Naturklagenævnet, eller om det er en omrokering, der er på vej, men vi vil gerne høre ministerens svar på det her spørgsmål.

Derfor vil vi godt sige, at overordnet, som forslaget ligger nu, vil vi ikke kunne tilslutte os det. Men vi vil gå ind i en konstruktiv og positiv debat i udvalget, og dér håber vi så, at vi kan få gennemført en række positive ændringer i forslaget, og så vil jeg gerne give et signal om,